

Михалаки

Ти сѣ невѣрвашъ. Ти нищо невѣрвашъ. Ти си цѣль Тома! Петко! я кажи да видимъ! Да нѣма пакъ бой я съ Ингилизина я? Какъвъ е тоя вѣстникъ?

Петко.

Френски. Ама азъ щж ви го тълкувамъ! (чете): „Алабронъ френсѣ шихмадионъ каратѣ Стояновичъ, „бюро френсѣ Булгаръ си пардонъ мусю шандронъ, „мандронъ Султанъ кирилонъ де Стояновичъ а ла „франгъ куръ дорианъ левантъ хералдъ Стояновичъ „Булгаръ мерси!“ . . .

Михалаки (слуша внимателно).

Стояновичъ! (къмъ жена си) чуйшь ли? И въ френската газета го писали! Спри, Петко, не трѣбва да ми тълкувашъ, азъ познавамъ малко отъ френски. Разбрахъ. Отъ Решидъ бѣа когато приказваше френски азъ схмъ запомнилъ по нѣкоя дума; разбрахъ! Стояновичъ е посланникъ . . . Нали споменува въ газетата и за султана, Петко?

Петко.

Да, пише, че султана му пратилъ берата съ . . . нишени тѣ.

Михалаки.

Ами до кого му ги е пратилъ аджеба? До губернатора ли?

Петко. (въ колебание.)

До него . . . не до него . . . а съ . . . нароченъ челякъ

Михалаки.

Вай, съ нарочитъ челякъ! нѣкой яверинъ . . . тука ли е? . . .

Петко.

Съ единъ софта.